

НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ НА ЗЪРНОПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

Изм. № 021361/06.04.2026 г.

ДО

ГОСПОДИН ЮЛИЯН ПОПОВ

МИСТЪР НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

КОПИЕ: ДО

ГОСПОДИН ИВАН ХРИСТАНОВ

МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТНОСНО: Становище от Национална асоциация на зърнопроизводителите (НАЗ) по предложения за обществено обсъждане от Министерство на околната среда и водите на Проект на план за определяне на приоритетни зони за развитие на обекти за производство на електрическа енергия от вятърна енергия и Доклад за екологична оценка, както и предложения за законодателни промени, свързани с опазване на земеделските земи като невъзстановим природен ресурс

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

Във връзка с обявеното за обществено обсъждане на Задание за обхват и съдържание на доклад за екологична оценка и проект на План за определяне на приоритетни зони за развитие на обекти за производство на ел. енергия от вятърна енергия, излагаме следните възражения на Национална асоциация на зърнопроизводителите (НАЗ) за съществени противоречия с европейското и национално законодателство, които поставят под съмнение възможността за приемане на заданието и плана в предложения вариант, както следва:

1. Планът допуска реализиране на проекти за развитие на обекти за производство на ел. енергия от вятърна енергия **извън „приоритетните зони“**. Следователно „приоритетните зони“

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

не са ограничение, а само инструмент за ускоряване на процедурата, без реална защита на останалите територии. Така планът няма да бъде инструмент за опазване на околната среда и земята, а само средство за съкращаване на срокове за строителството. Основен проблем още на етап задание е, че се изхожда от определените „приоритетни зони“, вместо екологичната оценка да бъде инструмент, който да обоснове тяхната допустимост. Този подход е в противоречие със същността на екологичната оценка, която следва да има предварителен и определящ характер. На практика се създава риск от формализиране на оценката, при което тя няма да изпълни основната си функция – да предотврати значителни вредни въздействия върху околната среда.

2. Предлагат се „приоритетни зони“ без дефинирани ограничения и критерии за прагове за допустимо въздействие, което създава правна несигурност. Заданието и Планът не съдържат ясно разписани количествено измерими и задължителни ограничения относно допустимите нива на въздействие, минималните отстояния от населените места, защита на почвите и земеделските земи, допустимо натоварване на територията.

Използваните понятия като „несъществено въздействие“ не са дефинирани и не са обвързани с конкретни показатели, което създава предпоставки за широко тълкуване и административен произвол. Това противоречи на принципа на правната сигурност и предвидимост.

3. Съществен недостатък на плана е, че при определяне на зоните не са изключени териториите на населените места и техните прилежащи отстояния. Това поставя под риск здравето на жителите на съответния район, не позволява оценка на въздействието от шум, вибрации и изключва възможността за реална оценка на социалното въздействие. Препращането към съществуваща нормативна уредба не компенсира този дефицит, тъй като действащата нормативна уредба е остаряла и не отразява в достатъчна степен съвременните научни данни за въздействието на вятърните съоръжения върху човешкото здраве. Това нарушава основен конституционен принцип и задължение на държавата за осигури високо ниво на защита на здравето на всички български граждани.

4. Заданието не предвижда задълбочен анализ на въздействието върху почвите и хумусния слой, въпреки че изграждането на такива съоръжения е свързано с трайно отнемане на хумусния слой, уплътняване и деградация на почвата, ерозионни процеси, фрагментация на земеделските територии. Липсват изисквания за количествена оценка на загубите на хумус, анализ на дългосрочните ефекти, мерки за възстановяване на почвите след извеждане от експлоатация.

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

5. Съществено несъответствие в плана е разминаването между декларираните цели и реалните резултати. В плана се декларира приоритетно използване на нарушени и деградирани терени. Същевременно в самия документ се признава, че тяхното реално участие в определените зони е минимално. Планът предвижда увеличение на инсталираните мощности при Вятърна електрическа централа (ВяЕЦ), разположени на сушата за периода 2022-2030 г. е с 1 280 MW, като достигнат през 1 990 MW през 2030 г. и 5 450 MW през 2050 г. **На практика това означава, че развитието на тези съоръжения ще се насочи към други територии, включително земеделски, както и че принципът за опазване на природните ресурси е само декларативен.** Подобно разминаване между цели и резултати е индикатор за липса на реална екологична обосновааност.

Изрично предвидената възможност за реализиране на проекти извън определените „приоритетни зони“ е съществен недостатък на Плана, което на практика го обезсмисля като инструмент за пространствено управление, разширява риска от неконтролирано застрояване и елиминира защитната функция на зонирването. Следователно Планът не ограничава, а по-скоро улеснява разширяването на дейностите върху цялата територия на страната.

6. Предвидените съкратени срокове за издаване на разрешителни, провеждане на оценки за въздействие върху околната среда създават риск от формално изпълнение на процедурите и недостатъчно задълбочен анализ, както и ограничено участие на обществеността.

7. Недостатъци на методологията - приложената методология се основава основно на технически и енергийни критерии, като: ветрови потенциал, инфраструктура, наличност на мрежи. Същевременно липсват здравни, социални критерии, както и задълбочен анализ на почвите. Това води до едностранчив подход, при който екологичните и социалните аспекти са вторични.

8. Несъответствие с принципа на предпазливост и европейските изисквания. Макар Планът да се позовава на европейското законодателство, европейските директиви не изискват занижаване на екологичните стандарти; не изискват предварително определяне на зони без пълна оценка; изискват прилагане на принципа „не нанасяй значителна вреда“. В този смисъл настоящият подход представлява национален избор, който не е задължително продиктуван от правото на ЕС.

Въз основа на извършения анализ считаме, че Заданието за обхват и съдържание на Доклада за екологична оценка на Плана за определяне на приоритетни зони за развитие на

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

обекти за производство на ел. енергия от вятърна енергия не гарантира пълноценна и обективна оценка, допуска сериозни пропуски в защитата на почвите и здравето на населението, създава предпоставки за формално провеждане на процедурите и не осигурява реален контрол върху пространственото развитие. В този си вид заданието не отговаря на изискванията за високо ниво на защита на околната среда и следва да бъде съществено преработено.

От името на Национална асоциация на зърнопроизводителите (НАЗ) правим следните предложения:

1. Да се включват ясни и количествено измерими критерии.
2. Да се въведат минимални отстояния от населени места, основани на съвременни научни данни.
3. Да се включи задължителна оценка на въздействието върху почвите и хумусния слой.
4. Да се ограничи възможността за развитие извън определените зони.
5. Да се осигури реално, а не ускорено провеждане на процедурите по оценка.
6. Да се включат здравни и социални критерии в методологията.

В допълнение правим **предложения за законодателни промени**, свързани с опазване на земеделските земи като невъзстановим природен ресурс:

1. Да се въведат санитарно-хигиенни отстояния, като се измени чл.141, ал.1 от Наредба № 14 от 15 юни 2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия (обн. ДВ. бр.53 от 28 юни 2005г., изм. ДВ. бр.73 от 5 септември 2006г.), който предвижда:

„Чл. 141. (1) Вятърните генератори се разполагат на разстояние не по-малко от 500 m от територията на най-близкото населено място.

(2) За съоръженията по ал. 1 се предвижда ефективна изолация от шум, вибрации и инфразвук при спазване изискванията на съответните нормативни актове.“

Предлагаме минималното отстояние от ветрогенератор до най-близкото населено място трябва да бъде не по-малко от 1000 метра.

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

Аргумент: Това отстояние цели да ограничи въздействието от шум и вибрации върху обитателите на сградите. Наредбата е от 2005 г., има нужда от актуализация предвид заявените инвестиционни предложения, където височината на перките на ветрогенераторите е 280 м. В редица европейски държави са приети подобни отстояния (например до 1000 м. в Германия – като се спазва правилото „10Н“ - височината на турбината \times 10), във всяка европейска страна са въведени строги ограничения в земеделските територии, както и критерии за шум, здравни и акустични оценки, Франция, Нидерландия – въвеждат строги оценки за шум. Изграждането на ветропаркове с височина 280 м. по сега действащото законодателство на отстояние 500 м, причинява непреодолима визуална и шумова замърсеност. В България до настоящия момент не са изградени ветрогенераторни паркове с подобна височина на перките, което означава, че няма реално отчитане на замърсеността от близкото им позициониране.

2. Съгласно ЗУТ всяко строително съоръжение се оценява съобразно неговата потенциална опасност и влияние върху околната среда и съседните имоти. В зоната на ветрогенераторите следва да се определи **сервитутна зона, която да обхваща радиус, равен на сумата от височината на кулата и диаметъра на ротора**. В тази зона да се **забранява или строго ограничава изграждането на жилищни и обществени сгради, съгласно разпоредбите за безопасност и устройствените планове**. При проектирането и експлоатацията на ветрогенераторите следва да се гарантира, че при евентуални аварийни ситуации (например падане на перка или на кулата) няма да се застрашават съседни имоти, сгради или лица.

3. **Увеличаване на санкциите за нарушения, свързани с хумусния пласт и ползването на земеделските земи за обекти на ВЯЕЦ**. Те са регламентирани основно в ЗСПЗЗ. Считано от 2025 г. контролът е засилен след решения на Конституционния съд, които отмениха някои облекчения за изграждане на ВЕИ върху плодородни земи. Основните санкции се определят според тежестта на нарушението: при неизпълнение на проекти за рекултивация, ако инвеститорът не изпълни одобрения проект за рекултивация или не съхрани правилно хумуса се налагат глоби за физически лица от 500 до 5000 лв.; имуществени санкции за юридически лица в размер от 1000 лв. до 10000 лв.; същите се увеличават при системни нарушения или мащабни увреждания на земята, санкциите започват от 2000 лв. и могат да надхвърлят 20 000 лв. в зависимост от площта на увредения имот. Тези санкции са пренебрежимо малки спрямо

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

щетите върху земеделската земя, както и разходите, които следва да бъдат направени, за да се възстановят първичните ѝ характеристики.

Предвид риска и опасността от неспазване на задълженията за депониране и съхранение на хумус, **предлагаме санкциите при горните неизпълнения да бъдат многократно завишени.**

4. Въвеждане на **специален контролен механизъм**, при който след приключване на рекултивацията, комисия от МЗХ /или Областна дирекция „Земеделие“/ да извърши проверка на обекта. Земята се приема обратно като земеделска само, при условие, че показателите ѝ за плодородие са възстановени.

5. В случай, че собственикът на ветрогенератора не може да бъде открит или фирмата е заличена без правопреемник, отговорността за възстановяване на земята да бъде на собственика на земята. Да се предвиди задължение договорите за ВЕИ обекти да съдържат задължителни разпоредби относно задължението за рекултивацията. На обществените обсъждания фирмите инвеститори твърдят, че тежестта за възстановяване на земеделската земя е на собственика на имота, в повечето случаи той е нает.

6. Депозитът към общината за възстановяване на земеделската земя да бъде процент от инвестиционното намерение, като се предвиди в изрична законова разпоредба. Във Франция например инвеститорът има задължение да предостави финансова гаранция за рекултивацията.

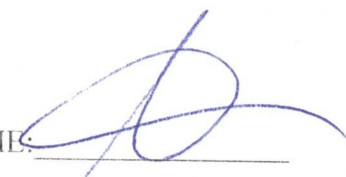
7. В Закона за опазване на околната среда, чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда, да се предвиди задължение на инвеститора да заплаща за ежегоден мониторинг по отношение на биосферата, което да бъде извършвано от комисия, нарочно сформирана за всеки инвестиционен проект, като в нея да бъдат включени представители на местната общественост. Да се предвиди решение по ОВОС с конкретни параметри за мониторинг при горните условия.

Действащият правен режим по Закон за опазване на земеделските земи допуска използването на земеделски земи за неземеделски нужди, включително за изграждане на съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, единствено след провеждане на процедура по промяна на предназначението. Макар законът

1606 София, ул. „Дамян Груев“ № 1, етаж 5, офис 5, тел.: +359 2 953 37 26, e-mail: office@grain.bg

да не въвежда абсолютна забрана за използване на земи от висока категория (I–IV), за тях е установен значително по-строг режим, при който такава промяна се допуска само по изключение и при доказана липса на алтернативи. В този смисъл законодателят изрично е признал повишената стойност на плодородните земи като ограничен и невъзстановим ресурс. Липсата в проекта на План и в заданието за екологична оценка на ясни критерии, ограничения и приоритетно изключване на високопродуктивните земеделски земи създава реален риск от заобикаляне на този защитен режим чрез стратегическо планиране, което предварително насочва инвестиционния интерес към територии, без да гарантира спазване на принципа за минимално засягане на най-ценните почвени ресурси. Това противоречи както на целите на закона, така и на принципа на устойчиво управление на земята, закрепен в екологичното законодателство.

С УВАЖЕНИЕ:

A blue ink signature, likely of Iliya Prodantov, is written over a horizontal line.

ИЛИЯ ПРОДАНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА НАЗ